

Högtidsstämma med Knutsbal den 20 januari 2001

Som traditionen bjuder samlas man till Knutsbal på Sanct Knut Lavards dag - eller dag i dess närhet som Styrende Rådet beslutar. Årets Högtidsstämma med Knutsbal firades lördagen 20 januari 2001.

Broder Inge!

Välkommen tillbaka till det goda i livet
Du var som vanligt klok och valde det rätta alternativet.
Det är i vårt Gille Du hör hemma,
Och det är här vi vill att Du skall fortsätta bestämma...

Fantastiskt, imponerande för att inte säga ofattbart. Åter fyllde vi Hotell Öresund till bristningsgränsen. 194 förväntansfulla Systrar och Bröder hade hörsammat kallelsen och festligheterna kunde ta sin början.

Efter Styrende Rådets magnifika intåg och efter det att vi lyssnat till "Gloria Sancti Kanuti" som på ett strålände sätt framfördes av vår alltid tillstädes sångkör Divertimento under ledning av Nadja Eriksson hälsade vår Älderman samtliga varmt välkomna till Knutsgillet 58:e Högtidsstämma.

Det skall sägas redan nu att vi har nog aldrig sett vår Älderman på ett så sprudlande humör och så tänd inför sin uppgift. Betänk då att ribban ligger högt – Bröder Inge är alltid magnifik!

Recipiendernas intåg var detta år en fröjd för ögat. Våra blivande Gillessystrar hade lagt ner mycket träning inför uppgiften och nigungarna var en upplevelse. Framförallt noterade Chönikören Ulla Hembergs djupa hovnigung och vår Älderman blev Kung Inge för ett ögonblick.

"Låt oss glädja oss i Herren, med att fira festdagen till ära för Sankt Knut, Ära vare Sankt Knut!". På detta sätt inledde vår Älderman årets högtidstal och kunde berätta att dessa ord framfördes första gången år 1170 i Ringsted klosterkyrka efter Påvens helgonförklaring av Knut Lavard.

Broder Inge fortsatte med att ge en bild av hur det kan ha gått till i Landskrona på en stämma för ca 650 år sedan. "Skråordning skall föredragas, Gillesrätten skall skipa rättvisa och precis som idag skall nya Bröder och Systrar upptagas i Gillet. När dagen lider mot sitt slut beger sig alla till S:t Johannes kyrka för själamässa. Den som uteblir "han scall bödä een schilling". Festligheterna fortsätter så på Rådhuset och på borden står tunnor och fat, stånkor och stop".

Gillena är idag endast bärare av en tradition. De representerar en förbindelse med gångna tider och ett vårdande av historiskt grundade traditioner. Låt oss inte underskatta betydelsen av detta!

Stunden var nu kommen för reception av åtta gnistrande undersköna damer och sex välbyggda herrar. Med säker och van hand ledde Äldermannen installationen med god assistans av Styrende Rådets presidium. Förutom att recipienderna erhöll skriftligt bevis på sin värdighet fäste vår Stolsbroder Bengt Rosengren gillesduvan på var och ens bröst. Urringningarna detta år gick inte av för hackor och Broder Bengts arbete blev extra utsatt och påfrestande. Antingen måste vi införa ett förbud mot dylika dekolletage eller så skall Chrönikören ges möjlighet att medverka.

Följande kan noteras från själva receptionen att Broder Jörgen Ried gjorde extra många bugningar och att Broder Lars Flygt smådansade vid intagandet av supen medan Broder Patrik Krüger med ett leende på läpparna insöp det goda och säkert hade velat ha mera. Vår Broder Arne Sörensson hade det svettigt denna eftermiddag. Alla tre barnen skulle tas in i Gillet men med taktfasta steg och icke så lite stolt förde han fram sina barn till Åldermannen. Oskar i ursnygg uniform och Malin och Emma i bedårande långklänningar.

Årets recipiender i den ordning de togs in i Gillet; läkare Jörgen Ried med maka leg sjuksköterska Ingegerd Ried. Direktör Lars Flygt med maka gymnasielärare Eva Ekros Flygt. Byggnadsingenjör Karl-Gustav Hemberg med maka yrkeslärare Ulla Hemberg. Ingenjör Lars Brandt med maka socionom Camilla Forslund-Brandt. Musiker Patrik Krüger, fänrik Oskar Sörensson, studerande Johanna Lindh, studerande Ida Karlsson, studerande Malin Sörensson samt studerande Emma Sörensson.

Det var nu dags för överlämnandet av Gillets verkliga hedersdekoration – Guldduvan. Till Gillets 50-årsjubileum som högtidlighölls 1994 beslöt Styrande Rådet att instifta en särskild dekoration en "gyllene duva" att utdelas till den som tillhört Gillet i 50 år.

I år hade Knutsgillet glädjen att tilldela Stina Andersson och Greta Billing denna hedersbetygelse. Vår Ålderman höll ett varmt och gripande tal och avslutade med; "ni har varit två av de många som sett till att vårt Gille lever vidare i historien. Ni har varit två av de som trott på att vårt Gille har en mission att fylla i vår tid".

Till Knutsgillet 25-årsjubileum 1969 beslöt Styrande Rådet att instifta en 25-årsdekoration. I år hade vi nöjet att kunna dela ut fem silverduvor till; Kurt Boström med maka Barbro, Bengt Rosengren med maka Gunilla samt Eva Kastman.

Gillet Fredsduva hissades så av våra Majestäter Kurt Boström och Betina Drake af Hagelsrum. Duvan hade svårt att finna rätt väderstreck och snurrade mest runt. Med ett glatt leende på läpparna konstaterade vår Ålderman till slut; "att det är kanske såhär vi ser ut när vi går hem senare ikväll..."

Till skönsjungande musik tog vi oss alla en våning ner till ett utsökt dukat middagsbord. Denna afton serverades färskrokt lax med sparris på bakad smördeg och till varmrätten frossade vi i stekt vildandsbröst med madeirasås och rosmarinkryddad klyftpotatis. Måltiden avslutades med chokladmousse med hallonsås och rån.

Stämningen denna afton var hög vid alla borden och sångerna avlöste varandra. Sångkören var på extra gott sånghumör och fick stundtals hjälp av vår gästande Ålderman från Lund, Anders Svenningsen, som med härlig stämma bl.a. bidrog till att sången "bort allt vad oro gör..." drog ner kvällens längsta applåd.

Chrönikören höll sitt återkommande Gillestal om året som gått och myhcket fanns här att säga. Till det mer negativa hörde;

Till stan detta år kom fint besök
Ja, det var någon som slogs i ett kök.
Han använder alltid samma term,
"Oskyldig" – mitt namn är Ferm..."
Livet snurrar dock vidare och vi kunde glädjas åt;
Originell, internationell,
Som en sort karusell.
Vi har Sveriges vackraste rondell
I vår huvudstad hände ett och annat;
Årets innegrej är att vara kvittolös
Med andras pengar är det lätt att vara generös
Åsse har Persson slutat äta kött.
Klart han ser rött,
När det nu serveras Belgisk blau
Hemska tanke, det kan ju vara en moderat ko!

Jörgen Ried höll tacktalet för recipienderna och betonade speciellt att Knutsgillet i Landskrona tilltalar både gammal som ung. Här blandas allvar och tyngd med glädje och skratt till en sanslös god anrättning. Broder Jörgen avslutade sitt tal med att be vår Ceremonimästare utbringa ett 3xtrefaldigt leve för vårt kära Gille.

Icke mindre än sju av våra syskongillen hade hörsammat kallelsen till stämman. Och vi kunde hälsa;

Stort välkommen till var gäst,
från Laholm i nordväst
ända ner till Holms näste
ja, han som ni vet är så modest.
Även ni långt bort i öst.

Välkomna, här finner ni alltid värme gemenskap och tröst...

Ålderman Anders Svenningsen från Lund avslutade måltiden med ett charmant tal. Broder Anders tackade för maten och påpekade dessutom att visserligen är det lätt att åka förbi Landskrona – s.k. "by pass" – men det är inget tvivel om att Landskrona är centralorten i regionen. En bättre ambassadör för vår kommun är svår att finna.

Dansenerven gav sig nu till känna och med raska steg intog vi dansgolvet. Som traditionen bjuder ledde vår Äldste Stolsbroder Claes oss på sitt eminenta sätt i pollenäsen och francaisens irrgångar. Sega Gubbars storband med alltid skönsjungande Anki Nilsson såg till att resten av kvällen gick i glädjens tecken och i vanlig ordning vandrade Chrönikören bland de sista hem med fuktig skjorta, rufsig i håret och två alvedon i magens dunkla djup. Men ack så lycklig!

Chrönikör
Lennart Söderberg